

# РЕШЕНИЕ

№ 15272

гр. София, 07.05.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в**  
публично заседание на 03.04.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Атанас Николов**

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **1390** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.118, ал.3 КСО.

Образувано е по жалба на Д. П. Б. с ЕГН [ЕГН] срещу Решение № 1040-21-4/08.01.2025 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалба на лицето срещу Разпореждане № 214-00-18633-1 от 04.12.2024 г. на Ръководителя на осигуряването за безработица. С жалбата се релевират доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение. Иска се решението на ТП на НОИ да бъде отменено.

В открито съдебно заседание жалбоподателката, не се явява и не се представлява.

Ответникът – директор на ТП на НОИ С.-град, се представлява по делото от процесуален представител – юрк. Б., която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

От фактическа страна.

От представените по делото писмени доказателства, съдържащи се в административната преписка, се установява следното: Със заявление от 22.11.2024 г. Д. П. Б. е сезирала административния орган с молба за отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО, като е приложила издадена на основание чл. 325, ал. 1, т.1 от КТ Заповед № 7627/08.11.2024 г. за прекратяване на трудовото правоотношение с осигурителя “Първа инвестиционна банка” АД, ЕИК[ЕИК] по взаимно съгласие, считано от 18.11.2024 г.

В хода на образуваното производство длъжностното лице е констатирало, че за жалбоподателката са налице предпоставките, визираны в чл. 54а, ал. 1 от КСО и същата има правото на обезщетение за безработица, с оглед на което и на основание представените документи от жалбоподателката със заявлението за отпускане на ПОБ /по арг. чл. 1, ал. 1, т. 1 и ал. 4 от Наредбата за отпускане и изплащане на парично обезщетение за безработица (НОИПОБ)/ - заповед за прекратяване на трудовото правоотношение по взаимно съгласие и съгласно данните, подавани от осигурителите по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО / по арг. чл. 54л от КСО/ е постановено потвърденото разпореждане № 214-00-18633-1/04.12.2024 г., с което ѝ е отпуснато ПОБ за периода от 18.11.2024 г. до 17.03.2025 г. в законово определения минималния размер от 18.00 лв. дневно.

От представената административна преписка се установява, че искането на Д. П. Б. е регистрирано на 04.12.2024 г. в 17:09:13 часа, докато системната пълна дата на издаденото разпореждане № 214-00-18633-1 е 04.12.2024 г. 13:21:59 часа.

От правна страна.

По допустимостта:

Жалбата срещу оспореното Решение № 1040-21-4/08.01.2025 г. на директора на ТП на НОИ С.-град е подадена в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

По основателността:

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства, да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Съгласно чл. 54ж от КСО Паричните обезщетения за безработица се отпускат, изменят, отказват, спират, прекратяват, възобновяват и възстановяват с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт. В този смисъл разпореждането, послужило за издаване на оспореното решение е издадено от компетентен орган.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, буква "б." от КСО разпорежданията, с които се за отказ или неправилно определяне, изменение и прекратяване на обезщетенията за безработица се оспорват по административен ред пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. Не е спорно между страните, че обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган. Същият притежава материална и териториална компетентност и такава по степен в съответствие с разпоредбата на чл. 117, ал. 3 от КСО - Ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. С решението ръководителят на териториалното поделение на Националния осигурителен институт решава въпроса по същество или отменя разпореждането и връща преписката за ново разглеждане от компетентния административен орган, когато не са изяснени всички обстоятелства, отнасящи се до издаване на разпореждането. В този смисъл обжалваното в настоящото производство решение е издадено от компетентен орган - Директора на ТП на НОИ С. град.

КСО не предвижда специална форма, в която следва да бъде постановено обжалваното решение.

Следователно, за формата на обжалвания акт приложима ще бъде разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК, като решението на директора на ТП на НОИ С. град е постановено в писмена форма и съдържа изискваните от нормата реквизити. В жалбата не се сочат нарушения в тази връзка. В конкретния случай решението на директора на ТП на НОИ съдържа изложение на фактическите основания, анализ на събраните в хода на производството доказателства и формираните въз основа на тях правни изводи относно възраженията на жалбоподателката.

Съдът не установи нарушения на административнопроизводствените правила, които да са самостоятелно основание за отмяна на обжалваният акт.

По отношение на основния спорен по делото въпрос, а именно съответствието на решението на директора на ТП на НОИ С.-град с материалният закон, съдът намира следното:

В хода на образуваното производство длъжностното лице е констатирало, че за жалбоподателката са налице предпоставките, визирани в чл. 54а, ал. 1 от КСО и същата има правото на обезщетение за безработица, с оглед на което и на основание представените документи от жалбоподателката със заявлението за отпускане на ПОБ /по арг. чл. 1, ал. 1, т. 1 и ал. 4 от Наредбата за отпускане и изплащане на парично обезщетение за безработица (НОИПОБ)/ - заповед за прекратяване на трудовото правоотношение по взаимно съгласие и съгласно данните, подавани от осигурителите по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО / по арг. чл. 54л от КСО/ е постановено потвърденото разпореждане № 214-00-18633-1/04.12.2024 г., с което ѝ е отпуснато ПОБ за периода от 18.11.2024 г. до 17.03.2025 г. в законово определения минималния размер от 18.00 лв. дневно.

Спорният между страните въпрос е свързан с възможността за оттегляне на подаденото от жалбоподателката заявление след издаване на административния акт.

Съдът намира по така поставения от страните въпрос, че постановеното разпореждане от 04.12.2024 г. е изготвено и издадено след подаване по електронен път от нейна страна на декларация за промяна в обстоятелства № 9016-21-622/04.12.2024 г., с направено искане за прекратяване на производството по отпускане и изплащане на ПОБ по заявлението ѝ с искане за отпускане на ПОБ от 22.11.2024 г. В рамките на съдебното производство, във връзка направено от жалбоподателката доказателствено искане от страна на ответника бяха представени писмени доказателства в откритото с.з. по делото, неоспорени от жалбоподателката, видно от които, искането на Д. П. Б. е регистрирано на 04.12.2024 г. в 17:09:13 часа, докато системната пълна дата на издаденото разпореждане № 214-00-18633-1 е 04.12.2024 г. 13:21:59 часа.

При тази фактическа обстановка съдът намира, че направеното искане за прекратяване на образуваното производство по отпускане и изплащане на ПОБ /искане № 9016-21-622/04.12.2024 г./ не е годно да произведе правните последици на оттегляне на заявлението за издаване на оспореното разпореждане. Ако от заявлението за издаване на административен акт произтича задължението на административния орган да го разгледа и да се произнесе, то оттеглянето на заявлението е действие, насочено към обратното. Във втория случай за административния орган, при условията на обвързана компетентност, възниква задължението да не се произнася и да прекрати производството на основание чл. 56, ал.1 АПК. Съгласно чл. 56, ал. 1 от АПК, административният орган прекратява производството по искане на страната, по чиято инициатива то е започнало, освен ако в закон е предвидено друго. Ето защо по аналогия от чл. 56 АПК, възможността за десезиране стои за заявителя само до произнасяне на административният орган, тъй като само до този момент производството по издаване на административният акт може да бъде прекратено. Ако заявлението бъде оттеглено след произнасянето по него /каквото безспорно е настоящият случай/, от оттеглянето не би могло да произведе задължения за административния орган, вече издал индивидуалния административен акт по чл. 59 от АПК.

Като е достигнал до същите правни изводи, административния орган е постановил решение,

което не страда от инвокираните с жалбата пороци, поради което и искането за отмяна е неоснователно.

При този изход на ответника се дължат разноси в минималния такъв.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл.119, вр. с чл.117, ал.1, т.2 буква б. от КСО.

С тези мотиви, съдът

#### РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. П. Б. с ЕГН [ЕГН] срещу Решение № 1040-21-4/08.01.2025 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалба на лицето срещу Разпореждане № 214-00-18633-1 от 04.12.2024 г. на Ръководителя на осигуряването за безработица.

ОСЪЖДА Д. П. Б. с ЕГН [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ С.-град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно.